

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

Efectivament, la ciutadania no importa

Envoltats d'assessors i experts no veuen el més evident

Dimarts passat, 24 de juliol, preguntava en aquesta Plaça del Poble si la ciutadania no importava. Ho preguntava afirmant, a continuació, que ocultar el contingut de la negociació amb la Unió Europea com ho està fent el govern de Toni Martí (DA) és un escàndol.

Dissabte passat, 28 de juliol, *El Periòdic d'Andorra* feia públic el contingut de dos documents cabdals que, fins ara, Toni Martí i la seva ministra d'Afers Exteriors amagaven. Hem tingut confirmació així del que fa setmanes que estic avisant des d'aquesta Plaça del Poble: Toni Martí s'ha venut la sobirania fiscal andorrana a canvi d'un plat de lleties –electorals, això sí– en forma de calendari extensible per a la fi del lliure comerç dels productes del tabac a Andorra.

Portem ja tres anys de converses i negociacions del Govern amb la Comissió Europea i la tònica general ha estat l'opacitat –manca de l'obligada informació– i la deslleialtat, amb repetits intents no solament d'amagar sinó d'enganyar.

D'altra banda la focalització obsessiva –gairebé malaltissa– en la qüestió del tabac ha permès al govern Martí desviar l'atenció del que realment s'hi juga Andorra en la negociació de l'acord d'associació.

En les darreres setmanes he dit sovint que l'abast de l'acord amb Europa no es pot limitar al sector tabaquer.

El futur de la producció i la comercialització del tabac és una qüestió important, sempre

ho he dit. Però també he dit que l'especialíssima configuració del sector tabaquer no pot condicionar la globalitat de l'acord d'associació.

L'acord hauria de ser bo per a tot Andorra, per als seus empresaris i professionals i per a les noves generacions. Ens estem jugant el futur:

El futur de professionals i empresaris que vulguin accedir al mercat interior europeu per prestar serveis, executar treballs i exportar productes.

Toni Martí ha venut la sobirania fiscal andorrana a canvi d'un plat de lleties

El futur dels nostres joves que vulguin formar-se a la Unió Europea i que hi puguin treballar en les mateixes condicions que la majoria de DA ja deixa treballar a Andorra a professionals europeus, especialment espanyols, mentre Espanya posa mil i una dificultats als andorrans.

El futur de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, que es veurà directament afectada per l'Acord d'Associació pel que fa al pagament de pensions, a les normes vinculades a la desocupació i a les eventuais compensacions de tot plegat que estableix la normativa de la Unió Europea.

I enmig d'aquesta situació no tenim pas el govern “dels

millors” que la comunicació cloroform pregona a tort i a dret. Tenim un govern presoner d'una síndrome d'encerclament, d'assetjament.

Quan Víctor Naudi demanava al ministre d'Ordenament Territorial i màxim responsable del desastre de The Cloud, que en coherència amb el desastre provocat, presentés la dimissió, Jordi Torres contestava que l'oposició només busca “desgas-tar el Govern”.

El govern Martí és víctima de la síndrome de Fort Alamo típica del que se sent sempre atacat, i que vol defugir la seva pròpia i real responsabilitat, adreçant la culpa sobre els altres.

A vegades els dirigents d'un país, envoltats de desenes d'assessors i experts, no veuen el més evident. És el que està passant al govern de DA.

Sorprèn que algú que hauria de disposar de tanta informació d'alt nivell faci diagnòstics tan erronis.

Aquest segon mandat de Toni Martí és el d'un home cansat, que intenta allargar la seva carrera gràcies a les glòries passades. Però el món canvia molt de pressa i Martí té evidents dificultats per descodificar les regles d'una societat amb nous valors i prioritats.

Esdevé un home irresponsable i perillós, incapaç de fer-se càrrec d'un problema amb múltiples conseqüències, incapaç d'escoltar.

Està postergant el futur del país pels seus prejudicis i la seva supèrbia.